

Hebreeën 1-4 | Jezus opgeven? Ben je gek!

Geloven kan soms voelen als een opgave, wat meer kost dan oplevert. Waarom zou je volhouden, en je geloof niet op een lager pitje zetten? Hebreeën zegt: focus op Jezus, met hem heb je goud in handen! 1e Preek in leesproject over Hebreeën.

Voor wie deze preek in een kerkdienst wil gebruiken: graag ontvang ik een melding op hmveurink@gmail.com. Dan stuur ik ook de bijbehorende powerpoint toe.

Liturgie

Zingen: LvK Gezang 192 : 1 en 2

Stil gebed

Votum en groet

Zingen: Opwekking 44

Leefregels

Zingen: GKB Gezang 23

Gebed

Kinderen naar club

Lezen: Hebreeën 1 : 1 – 4 en 2 : 1 – 3

Zingen: GKB Psalm 95 : 4 en 5

Lezen: Hebreeën 4 : 1 – 11

Zingen: LvK Gezang 446 : 1, 2 en 3

Preek over Hebreeën 1 – 4

Zingen: Ik Ben – Sela (1, T, 2, 3, T, 4, 5T, 6T)

Kinderen terug

Avondmaal – onderwijs en viering

Zingen: GKB Psalm 95 : 1, 2 en 3

Gebed

Collecte

Zingen: GKB Gezang 111

Zegen

Jezus opgeven? Ben je gek!

Inleiding

dia 1 – zwart

Wel de lusten, niet de lasten – daar houden we van.

In ieder geval beter dan andersom: wel de lasten, niet de lusten.

Bij allerlei keuzes die wij maken speelt dat een rol: we maken een afweging van kosten en baten.

dia 2 – Herman

Precies die afweging maakte een paar jaar geleden dat ik Herman heb verkocht.

Herman was mijn oldtimer, een blauwe Volvo 142.

Om je auto een naam te geven moet er wel een steekje bij je los zitten,
dat geef ik direct toe.

In ieder geval: toen ik hem kocht was het 'wel de lusten, niet de lasten'.

Als student een auto rijden, dat leek mij onhaalbaar.

Maar deze auto kon ik betalen!

De aanschaf viel alles mee,

hij koste niet veel meer dan een fatsoenlijke nieuwe fiets,
en als oldtimer was hij vrijgesteld van wegenbelasting.

Dus kocht ik een auto, en ik voelde me de koning te rijk.

De lasten waren prima te overzien, en wat heb ik van die auto genoten!

Zeg nu zelf, zo'n onverwoestbare Volvo is toch veel leuker
dan een of ander koekblik

waarin je met windkracht 4 de Afsluitdijk niet eens op durft?

Ok, ook Herman was een avontuur om in te rijden,

het was hard werken zonder stuurbevestiging

en boven de 100 km/u kon je elkaar niet meer verstaan,

maar elke keer stapte ik met een grote glimlach uit mijn auto.

Maar hier in Franeker werd het steeds meer 'wel de lasten, niet de lusten.'

Rijden in Herman is altijd een feest gebleven, maar het kwam er steeds minder van.

Ondertussen bleken de jaren voor Herman wel te gaan tellen.

Dat was vooral aan die ellendige roest te merken.

Had ik net alle roest van een portier verwijderd, helemaal kaal geschuurd, plamuur erop, glad gepolijst, en met m'n verfroller weer afgewerkt,

was het volgende portier alweer aan de beurt.

En de kofferbak. En de wielkasten.

Het was niet meer bij te houden.

Herman werd een actiepunt die mij een schuldgevoel bezorgde.

Dus heb ik hem verkocht, opgegeven.

dia 3 – Jezus opgeven? Ben je gek!

Zo'n afweging van kosten en baten kun je maken als je een auto verkoopt,

maar je kunt zo'n afweging ook op je geloof loslaten.

Dat is wat de Hebreëen doen.

Het wordt hen steeds moeilijker gemaakt om te geloven, de kosten stijgen alleen maar, terwijl het hen steeds minder oplevert.

Kunnen ze Jezus niet beter opgeven?

En dan is de boodschap van Hebreëen 1-4:

Jezus opgeven? Ben je gek!

Dat is het thema deze morgen,

en ik hoop dat deze boodschap je mag helpen vol te houden!

1. Opgeven?

dia 4 – Hebreëen: schrijver en lezers onbekend

Eerst over die 'brief aan de Hebreëen'.

Wie heeft die brief eigenlijk geschreven? En aan wie?

Op beide vragen moet ik het antwoord schuldig blijven...

Niemand weet wie deze brief geschreven heeft.

Vroeger werd nog wel eens aan Paulus gedacht, ook al komt zijn naam in de brief niet voor,

maar tegenwoordig is dat eigenlijk het enige waarover iedereen het eens is:

deze brief komt niet van Paulus.

Een naam die wel eens voorbij komt, is die van Barnabas, Paulus' reisgenoot tijdens zijn 1e zendingsreis, maar het blijft gissen.

Net zoals naar de ontvangers van de brief.

Het is in ieder geval waarschijnlijk dat de brief aan Joodse christenen is geschreven,

daarom ook die naam 'Hebreeën',

maar of het Joodse christenen in Jeruzalem zijn,

of heel ergens anders op de wereld: we weten het niet.

dia 5 – situatie: onder druk geloof op te geven

Waar we wel meer over weten, is hun situatie.

Als je het boek Hebreeën lees krijg je daar een aardige indruk van.

De brief zit vol aanmoedigingen: kom op, houd vol, niet opgeven!

Blijkbaar stonden de Hebreeën onder druk dat wél te doen.

Waarschijnlijk moeten we daarbij denken aan vervolging:

eerst de Joden en later de Romeinen moesten niets van die nieuwe godsdienst hebben,

dus werden christenen gewelddadig onderdrukt.

Even in termen van kosten en baten:

ze merken dat geloven in Jezus hen steeds meer kost,

terwijl hun eerste enthousiasme al een aardig eindje is weggezakt.

Het kost hen meer dan dat het hen oplevert,

en daarmee is de vraag: is het nog wel de moeite waard om te geloven?

De verleiding is groot om te kiezen voor de gemakkelijke weg: het geloof opgeven.

Want als je er steeds minder aan hebt, maar er een gigantische prijs voor betaalt,

waarom zou je het jezelf dan zo moeilijk maken?

dia 6 – geloven: ballast of zegen?

Wij hebben natuurlijk met heel andere problemen te maken dan de Hebreëen,

maar de vraag is dezelfde: als geloven je meer kost dan oplevert,

waarom zou je het jezelf dan zo moeilijk maken?

Ik heb Herman toch ook verkocht, en dat was een goede keuze!

Wat als geloven voor jou meer en meer een gewoonte is, waar je veel tijd in stopt, waar je veel energie in stopt, maar je komt tot de ontdekking dat het je niets oplevert.

Eerst probeer je die conclusie nog even weg te duwen, je moet er niet aan denken je geloof kwijt te raken, maar het blijft aan je knagen, en langzamerhand laat je de gedachte toe.

Jij stond altijd klaar, voor iedereen, maar wat heeft het je gebracht?

Elke zondag zit jij in de kerk, maar de dienst gaat langs je heen,

of je begint je steeds meer te ergeren aan kleinigheden.

Je leest elke dag uit de bijbel,

maar merkt dat het je ene oor in, je andere oor uit gaat.

Waarvoor doe je het nog?

En dan gaat het hard.

Je slaat een keer bijbellezen over.

Je bidt eens een dagje niet.

Je gaat eens een zondag niet naar de kerk.

En eigenlijk merk je het verschil niet.

Het voelt eerder als een bevrijding.

En nee: dit is niet alleen het verhaal van kerkverlaters.

Dit is de twijfel, de aanvechting, waar volgens mij elke christen mee te maken heeft.

Ik in ieder geval wel!

Is geloven wel zo'n zegen? Of is het onnodige ballast?

Wanneer de Hebreëen die conclusie trekken, vallen ze terug in hun vorige, Joodse leven.

Dat is voor hen de makkelijke weg.

Bij ons is dat uiteraard een andere weg.

Je kunt je geloof afzweren en voortaan als atheïst door het leven gaan.

Maar dat is nog best een grote stap – waarom zo moeilijk doen?

Je kunt ook je geloofsovertuigingen vasthouden, je gelooft in God, en in Jezus, en in het leven na de dood, en je houdt vast aan de christelijke normen en waarden, maar je zet je geloof gewoon op een wat lager pitje.

Een soort 'wel de lusten, niet de lasten'-geloof.

Een geloof waar het dagelijks leven met God naar de achtergrond verdwijnt, onder het motto: 'maar ik gelóóf het wel.'

2. Jezus, Jezus en nog eens: Jezus

dia 7 – Jezus, Jezus en nog eens: Jezus

Wat moet je, als je zulke gedachten bij jezelf merkt?

Als geloven voor jou meer een last dan een lust is?

Wat is het medicijn daartegen?

Dát lees je in Hebréeën 1-4.

Het medicijn is Jezus, Jezus en nog eens: Jezus!

dia 8 – Jezus is het beste dat mensen kan overkomen

Als Jezus niet het middelpunt van je geloof is,

dan is er inderdaad alle reden om je geloof aan de wilgen te hangen.

Of op zijn minst aan een kleeërhangertje in je garderobekast, tussen alle andere kledingstukken die je nooit meer draagt, maar waarvan je maar nooit weet of ze nog eens van pas komen.

Wij kunnen allerlei kleine dingen heel belangrijk maken, zo belangrijk dat we denken dat dat geloven is.

Of het nou fatsoenlijk leven, de invulling van de kerkdienst of je inzet voor commissies is.

Door op allerlei bijzaken te focussen verdwijnt Jezus uit het hart van je geloof.

Er is maar één manier om vol te houden: focus op Jezus!

Want als je beseft wie Jezus is en wat Jezus gedaan heeft,

dan zou je wel gek zijn je geloof op te geven!

Dat wordt in de brief aan de Hebreeën verder uitgewerkt. Als je deze week thuis al wat hoofdstukken hebt gelezen, zul je gemerkt hebben dat Hebreeën geen makkelijk boek is. Meer dan alle andere bijbelboeken grijpt Hebreeën terug op het OT.

De ene na de andere tekst wordt aangehaald, en de schrijver gaat er vanuit dat het voor de lezer bekende kost is.

Maar als je er even goed voor gaat zitten, is het heel mooi. Al die oude bijbelteksten overtuigen dat Jezus het beste is dat de mensen ooit is overkomen en zal overkomen.

dia 9 – Jezus is meer dan: engelen – luister naar hem!

In Hebreeën 1-4 wordt dat op 2 manieren uitgewerkt.

In Hebreeën 1 en 2 wordt Jezus vergeleken met de engelen.

‘Hoezo engelen?!’ zul je misschien denken.

Nou, in het Jodendom van die tijd was veel aandacht voor engelen.

Engelen waren de boodschappers van God.

Een engel met een boodschap van God: veel dichterbij God kon je niet komen!

Maar dan zegt Hebreeën: Jezus is nog veel meer dan de engelen, hij is Gods eigen Zoon!

Als je de boodschap van de engelen al zo belangrijk vindt, dan verdient de boodschap van Jezus al helemaal alle aandacht!

Het is een unieke boodschap.

Engelen blijven op veilige afstand van mensen.

Ze brengen een boodschap over en zijn weer vertrokken.

Jezus niet – dat lees je in Hebreeën 2.

Jezus is mens geworden zoals wij,

‘om door zijn dood definitief af te rekenen met de heerser over de dood, de duivel,

en zo allen te bevrijden die slaaf waren van hun levenslange angst voor de dood.’

Jezus brengt niet alleen een boodschap over: hij is de boodschap!

dia 10 – Mozes – Jezus leidt in Gods rust

Dan de tweede vergelijking, in Hebreeën 3 en 4, waar Psalm 95 een grote rol in speelt.

Daar wordt Jezus met Mozes vergeleken.

Mozes was met de Israëlieten op weg naar het beloofde land, het land van Gods rust.

Maar de echte rust, die hebben de Israëlieten nooit gevonden. Daarvoor moet je bij Jezus zijn, die veel groter is dan Mozes. Jezus leidt ons in Gods rust!

Naar ons toe zou de schrijver het anders hebben opgeschreven. Hij schrijft aan mensen voor wie de engelen en Mozes boven elke twijfel verheven zijn,

maar Jezus niet – dat ligt bij ons natuurlijk anders.

Bij ons zou de vergelijking niet met engelen zijn, maar met filosofen of gelukwetenschappers.

Dat zijn de mensen die ons vertellen

hoe we gelukkig kunnen worden en een goed leven kunnen hebben.

Dan zou Hebreeën zeggen: 'Jezus is veel beter dan al die deskundigen van jullie.

Jullie zoeken naar de waarheid over het leven.

Maar Jezus komt van de Waarheid in eigen persoon!

Niemand staat dichterbij de Waarheid dan Jezus.

En dan te bedenken dat deze Jezus zich één maakt met ons – wat wil je nog meer?!

De vergelijking zou ook niet met Mozes zijn,

maar met onze leiders van wie we heel wat verwachten:

dat ze zorgen voor werkgelegenheid,

dat onze koopkracht elk jaar wat puntjes stijgt,

dat je je op straat veilig voelt,

dat ze zorgen voor tevreden burgers.

Je kunt het ook zo zeggen: we verwachten dat ze ons naar het beloofde land brengen.

Dan zou Hebreeën zeggen: 'Jezus is veel beter dan al die

leiders van jullie.

Jullie zoeken naar het beloofde land, naar echte rust.

Jullie proberen het op allerlei manieren te bereiken,

maar Jezus brengt het jullie gewoon!

Hoezo is geloven 'moeilijk doen': kijk dan wat Jezus allemaal doet!'

dia 11 – goud

Dat is wat steeds terugkomt:

waar je Jezus ook mee vergelijkt, Jezus is altijd beter.

Alle alternatieven steken bij Jezus bleek af.

Met een 'maar ik gelóóf het wel'-geloof doe je Jezus én jezelf tekort.

Met Jezus heb je goud in handen!

In hem, zegt Hebreëen 1, schittert Gods luister.

Je bent toch niet gek, dat je dat zou opgeven?!

3. Houd vol!

dia 12 – 1. focus op Jezus!

Wat moet je doen als geloven sleur wordt,

als je merkt dat het je meer kost dan oplevert?

Vanuit Hebreëen 1-4 wil ik 2 dingen meegeven.

Het eerste: focus op Jezus!

Dat klinkt zo logisch,

maar wat is het belangrijk om dat steeds weer te zeggen, om jezelf er steeds weer aan te herinneren!

Want voor je het weet is je geloof een prachtig systeem of een indrukwekkende manier van leven geworden,

maar is het hart eruit verdwenen.

Je geloof drijft op plichtsbesef, angst of gewoonte, in plaats van op liefde voor Jezus Christus.

Dat kun je vast wel even volhouden,

maar uiteindelijk raak je in een geloofs-burnout.

Dus stel jezelf de vraag: waarom geloof ik?

Waar gaat het in mijn geloof eigenlijk om?

Misschien moeten er dan heilige huisjes omver om weer bij de kern te kunnen komen.

Leer je niet druk te maken om bijzaken: focus op Jezus!

dia 13 – 2. geef niet op!

Het tweede: geef niet op!

Hebreeën 3 vertelt over de Israëlieten die dat niet deden.

Een dramatische geschiedenis.

Ze staan op het punt het beloofde land in te gaan,

maar nu puntje bij paaltje komt haken ze af.

Opeens lijkt de woestijn veel aantrekkelijker, want
vertrouwer,

dan dat beloofde land met al zijn gevaren.

Ze vertrouwen niet op God en zinken in het zicht van de haven.

Hebreeën zegt: laat die Israëlieten een waarschuwend voorbeeld
zijn.

We zijn op weg het beloofde rijk van God.

Zorg dat je niet op het laatste moment afhaakt.

Wees niet zo dom je geloof op te geven!

Jezus komt terug – sta jij dan op hem te wachten?

dia 14 – 4:16

Het zijn harde woorden, en dat kan je onzeker maken.

Daarom is de belofte waar Hebreeën 4 mee afsluit zo mooi:

‘laten we zonder schroom naderen tot de troon van de Genadige,
waar we telkens als we hulp nodig hebben barmhartigheid en
genade vinden.’

Vandaag zoeken we dat in het avondmaal.

Juist daar valt alle ballast weg, alles wat niet bij de kern
hoort.

We komen met lege handen bij Jezus Christus.

Hij voedt ons met zijn leven.

We vieren zijn dood en opstanding en krijgen nieuwe moed!

Amen.